Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

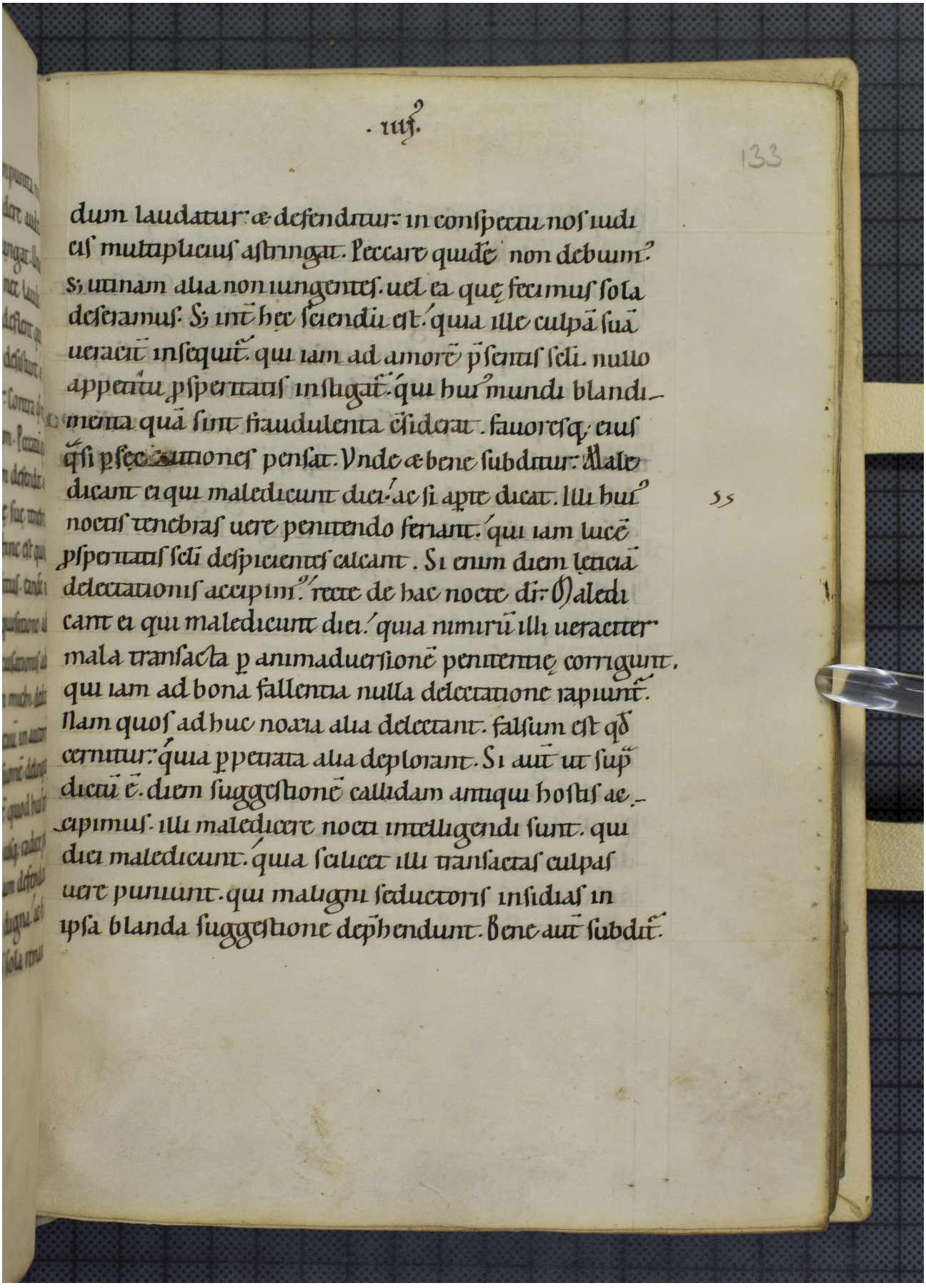

. ruj.

133

dum laudatur: æ defendituꝛ: in conſpectu noſ iudi
cis multiplicius aſtringat. Peccare quidē non debum?
S; utinam alia non iungentes. uel ea quę fecimus ſola
deſeramus: S; int̄ hęc ſciendu eſt. quia ille culpā ſuā
ueracit̄ inſequit̄. qui iam ad amorē p̄ſentis ſcli. nullo
appetitu pſperitatis inſtigat̄. qui hui? mundi blandi-
menta quā ſint fraudulenta cōſiderat. fauoresq; eius
q̄ſi pſecutiones penſat. Vnde æ bene ſubdit̄: Male
dicant ei qui maledicunt diei. ac ſi apte dicat. Illi hui?
noctis tenebras uere penitendo fugiant. qui iam lucē
pſperitatis ſcli deſpicientes calcant. Si enim diem tēcia
delectationis accipim?. recte de hac nocte dr: Maledi
cant ei qui maledicunt diei. quia nimirū illi ueracit̄
mala tranſacta p animaduerſionē penitentię corrigunt.
qui iam ad bona fallentia nulla delectatione rapiunt̄.
Nam quoſ adhuc noxia alia delectant. falſum eſt q̄d
cernitur: quia p̄terita alia deplorant. Si aut̄ ut ſup̄
dictū ē. diem ſuggeſtionē callidam antiqui hoſtis ac-
cepimus. illi maledicere nocti intelligendi ſunt. qui
diei maledicunt. quia ſcilicet illi tranſactas culpas
uere puniunt. qui maligni ſeductoris inſidias in
ipſa blanda ſuggeſtione deph̄endunt. Bene aut̄ ſubdit̄